

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o davčnem potrjevanju računov obsega:

- Zakon o davčnem potrjevanju računov – ZDavPR (Uradni list RS, št. 57/15 z dne 31. 7. 2015),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem potrjevanju računov – ZDavPR-A (Uradni list RS, št. 69/17 z dne 8. 12. 2017),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1M (Uradni list RS, št. 3/22 z dne 7. 1. 2022),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem potrjevanju računov – ZDavPR-B (Uradni list RS, št. 40/23 z dne 3. 4. 2023).

ZAKON

O DAVČNEM POTRJEVANJU RAČUNOV (ZDAVPR)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 3)

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon določa obveznost izvajanja postopka potrjevanja računov za davčne namene pri gotovinskem poslovanju, zavezanca za izvajanje postopka potrjevanja računov, izvajanje postopka potrjevanja računov, vsebino računa za namene izvajanja postopka potrjevanja računov, rok za izdajo računov, tehnične zahteve, obveznost izročitve in zadržanja izdanega računa za zavezanca in kupca, obdelavo podatkov za namene preverjanja zakonitosti zaposlitve in dela in nadzora pravilnosti obračuna davkov in prispevkov ter nadzor nad izvajanjem tega zakona.

2. člen

(pomen izrazov)

Posamezni izrazi uporabljeni v tem zakonu, pomenijo naslednje:

1. »enkratna identifikacijska oznaka računa« je oznaka, ki se programsko ustvarja v informacijskem sistemu davčnega organa na podlagi določenega niza podatkov in je potrdilo, da je bil izdani račun prijavljen davčnemu organu. Za enkratno identifikacijsko oznako računa se uporablja kratica EOR;

2. »zaščitna oznaka izdajatelja računa« je oznaka, s katerim je izdani račun povezan z zavezancem za izvajanje postopka potrjevanja računov in je podatek za ugotavljanje pristnosti izvora računa. Za zaščitno oznako izdajatelja računa se uporablja kratica ZOI;
3. »račun« je račun pri gotovinskem poslovanju, izdan za dobavo blaga ali storitev, ki je delno ali v celoti plačan z gotovino. Kot račun se šteje tudi vsak račun za prejeto predplačilo, preden je dobava blaga ali storitev opravljena;
4. »plačilo z gotovino« je plačilo z bankovci in kovanci, ki so v obtoku kot plačilno sredstvo, drugi načini plačila, ki niso neposredna nakazila na transakcijski račun, odprt pri ponudniku plačilnih storitev, plačila s plačilno ali kreditno kartico, čekom in drugi podobni načini plačila;
5. »poslovni prostor zavezanca« je vsak nepremičen ali premičen prostor, v katerem zavezanec stalno, občasno ali začasno izdaja račune za dobave blaga ali storitev pri gotovinskem poslovanju. Kot poslovni prostor zavezanca se lahko šteje del ali več ločenih delov nepremičnega prostora, v katerih se opravlja različna dejavnost. Premičen prostor je vsak premičen objekt ali elektronska naprava za izdajo računov. Elektronska naprava za izdajo računov se kot poslovni prostor zavezanca šteje v primerih, ko se račun ne izda v okviru premičnega objekta. Kot poslovni prostor zavezanca se šteje tudi vsak nepremičen ali premičen prostor, v katerem se izdajajo računi z uporabo vezane knjige računov;
6. »elektronska naprava za izdajo računov« je elektronska naprava z nameščeno programsko opremo, ki je v skladu z 38. členom Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B in 90/14; v nadaljnjem besedilu: ZDavP-2);
7. »davčni organ« je Finančna uprava Republike Slovenije.

3. člen

(zavezanec za izvajanje postopka potrjevanja računov)

(1) Zavezanka oziroma zavezanec za izvajanje postopka potrjevanja računov (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) je oseba iz prvega in drugega odstavka 31. člena ZDavP-2, ki mora izdati račun.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za zavezanca ne šteje davčni zavezanec v naslednjih primerih:

1. dobave blaga, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji in za katere se kot kraj dobave po predpisih, ki urejajo davek na dodano vrednost, šteje Republika Slovenija, če skupna vrednost teh dobav v tekočem koledarskem letu oziroma v preteklem koledarskem letu presega 35.000 eurov, ali če se dobavitelj odloči, da je, ne glede na to, da vrednost njegovih dobav v tekočem koledarskem letu ne presega tega zneska, kraj teh dobav Republika Slovenija;
2. dobava telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, osebam, ki niso davčni zavezanci, po predpisih, ki urejajo davek na dodano vrednost;

3. kontinuiranih dobav blaga in storitev naročniku, v dejavnostih oskrbe z električno energijo, plinom in paro, oskrbe z vodo, ravnanja z odpadki in odpadki, ter v telekomunikacijski dejavnosti, opravljenih na podlagi sklenjene pogodbe o dobavi med dobaviteljem in naročnikom, pri čemer dobavitelj račune izdaja množično, z uporabo sistema avtomatske obdelave podatkov, ločeno od blagajniških mest, periodično v vnaprej dogovorjenih časovnih intervalih, za plačilo prek univerzalnega plačilnega naloga, ter se računi naročniku vročijo preko izvajalca poštnih storitev, po elektronski poti oziroma na drug primerljiv način, plačilo računa pa se izvrši naknadno, po izdaji takšnega računa in ni neposredno povezano s posamezno dobavo blaga oziroma storitev.

(3) Davčni zavezanec, ki izdaja račune v različnih dejavnostih, se ne šteje za zavezanca le glede izdaje računov za dobave iz drugega odstavka tega člena.

4. člen

(obveznosti zavezanca)

(1) Zavezanec mora izdajati račune z uporabo elektronske naprave za izdajo računov, ki omogoča elektronsko podpisovanje podatkov o računu in elektronsko povezavo za izmenjavo podatkov z davčnim organom.

(2) Zavezanec mora pri izvajanju postopka potrjevanja računov uporabljati namensko digitalno potrdilo, ki ga ministrstvo, pristojno za javno upravo, izda zavezancu brezplačno.

(3) Namensko digitalno potrdilo je potrdilo v elektronski obliki, ki ga zavezanec uporablja za namene identifikacije v postopku elektronske izmenjave podatkov z davčnim organom in za elektronsko podpisovanje podatkov o računu v postopku potrjevanja računov.

(4) Zavezanec mora potrditi račun pri davčnem organu v skladu s tem zakonom in izdati račun z enkratno identifikacijsko oznako računa.

(5) Zavezanec mora pred začetkom izdaje računov sporočiti podatke o vseh poslovnih prostorih, v katerih izdaja račune, davčnemu organu.

(6) Ministrica oziroma minister (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance, podrobneje določi vsebino, postopek pridobivanja in uporabo namenskega digitalnega potrdila.

5. člen

(vsebina računa, izdanega z uporabo elektronske naprave za izdajo računov)

(1) Račun, ki ga zavezanec izda kupcu, mora poleg podatkov, ki so določeni s predpisi, ki urejajo davek na dodano vrednost in davčni postopek, vsebovati še naslednje podatke:

1. čas izdaje računa (uro in minute);
2. oznako fizične osebe, ki izda račun z uporabo elektronske naprave za izdajo računov;
3. enkratno identifikacijsko oznako računa in
4. zaščitno oznako izdajatelja računa.

(2) Zavezanec mora povezati oznako fizične osebe, ki izda račun z uporabo elektronske naprave iz 2. točke prvega odstavka tega člena, z davčno številko te osebe. Davčna številka osebe, ki je izdala račun, se pošlje davčnemu organu kot podatek o računu iz 6. točke drugega odstavka 6. člena tega zakona v postopku potrditve računa.

(3) V primerih izdaje računa prek samopostrežnih elektronskih naprav oziroma izdaje računa brez navzočnosti fizične osebe iz 2. točke prvega odstavka tega člena, se kot davčna številka osebe, ki izda račun z uporabo elektronske naprave, davčnemu organu pošlje davčna številka zavezanca.

(4) Številka računa mora biti za namene postopka potrjevanja računov in izdaje računa sestavljena iz treh delov, in sicer:

1. oznake poslovnega prostora zavezanca;
2. oznake elektronske naprave za izdajo računov in
3. zaporedne številke računa.

(5) Zaporedne številke računov iz 3. točke četrtega odstavka tega člena si morajo vsako poslovno leto slediti v neprekinjenem zaporedju po vsakem poslovnem prostoru zavezanca ali po elektronski napravi za izdajo računov v poslovnem prostoru zavezanca.

(6) Zavezanec predpiše pravila za dodeljevanje zaporednih številke računov, naredi popis poslovnih prostorov zavezanca in dodeli oznake poslovnim prostorom zavezanca v internem aktu. Zavezanec mora interni akt sprejeti pred začetkom izdaje računov pri gotovinskem poslovanju. Zavezanec interni akt predloži v postopku nadzora na zahtevo davčnega organa.

(7) Zavezanec hrani kopije izdanih računov v skladu s predpisi, ki urejajo davčni postopek.

(8) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način ustvarjanja, dolžino in obliko zapisa enkratne identifikacijske oznake računa iz 3. točke prvega odstavka tega člena in dolžino in obliko zapisa zaščitne oznake izdajatelja računa iz 4. točke prvega odstavka tega člena.

6. člen

(postopek potrjevanja računov z uporabo elektronske naprave za izdajo računov)

(1) Postopek potrjevanja računov je sestavljen iz pošiljanja podatkov o računu davčnemu organu, obdelave podatkov o računu in dodelitve enkratne identifikacijske oznake računa v informacijskem sistemu davčnega organa in pošiljanja enkratne identifikacijske oznake računa zavezancu.

(2) Zavezanec mora davčnemu organu za namene dodelitve enkratne identifikacijske oznake računa sporočiti naslednje podatke o računu:

1. davčno številko zavezanca, ki izda račun, če izda račun v tujem imenu in za tuj račun pa tudi davčno številko davčnega zavezanca, v imenu in za račun katerega je bil izdan račun;
2. datum in čas izdaje računa;
3. številko računa in način dodelitve številke računa;
4. vrednost računa, skupno vrednost osnove po vrsti davka ali dajatve, razdeljeno po davčnih stopnjah, in pripadajoči davek ali dajatev, vrednost dobav na podlagi posebnih ureditev, dobav pri katerih je plačnik davka na dodano vrednost kupec blaga ali naročnik storitve, oproščenih dobav in neobdavčljivih dobav, ločeno po davčnih številkah iz 1. točke tega odstavka;
5. vrednost za plačilo;
6. davčno številko fizične osebe, ki izda račun z uporabo elektronske naprave;
7. zaščitno oznako izdajatelja računa;
8. davčno številko oziroma identifikacijsko številko za namene davka na dodano vrednost kupca oziroma naročnika v primerih, ko so ti podatki v skladu z davčnimi predpisi navedeni na računu;
9. številko prvotnega računa v primeru izvajanja postopka potrjevanja naknadne spremembe podatkov na računu iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka se lahko obdelujejo samo za namene preverjanja zakonitosti zaposlitve in dela in nadzora pravilnosti obračuna davkov in prispevkov.

(4) Zavezanec mora izvesti postopek potrjevanja računov za vse naknadne spremembe podatkov o računu iz drugega odstavka tega člena, ki so bile sporočene davčnemu organu. Sporočilo o spremembah podatkov o računu mora vsebovati podatek o številki računa, na katerega se spremembe nanašajo.

(5) V primeru, ko kupec zahteva od zavezanca izdajo kopije računa, mora zavezanec izdati kopijo, ki je enaka originalu, z oznako »KOPIJA« in zaporedno številko kopije računa.

7. člen

(postopek izdaje računa z enkratno identifikacijsko oznako računa)

(1) Zavezanec elektronsko podpiše sporočilo s podatki o računu iz drugega odstavka 6. člena tega zakona in jih pošlje davčnemu organu prek vzpostavljene elektronske povezave.

(2) Davčni organ preveri, ali so poslani vsi podatki o računu iz drugega odstavka 6. člena tega zakona in ali so podatki podpisani z namenskim digitalnim potrdilom.

(3) Davčni organ podatkom o računu dodeli enkratno identifikacijsko oznako računa, če sta izpolnjena pogoja iz prejšnjega odstavka. Davčni organ enkratno identifikacijsko oznako računa pošlje zavezancu prek vzpostavljene elektronske povezave.

(4) Zavezanec mora prek elektronske naprave za izdajo računov kupcu izdati račun, ki vsebuje podatke iz prvega in četrtega odstavka 5. člena tega zakona, razen če ni s tem zakonom drugače določeno.

(5) Zavezanec mora za opravljeno dobavo blaga ali storitev izdati račun najpozneje, ko je dobava opravljena in prejeto plačilo z gotovino.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek lahko zavezanec izda skupni račun v petih dneh po poteku meseca, v katerem je bila opravljena dobava blaga ali storitev, če je bila dobava opravljena davčnemu zavezancu v zvezi z opravljanjem dejavnosti prevoza potnikov ali blaga.

(7) V primerih, ko račun ni plačan neposredno ob izdaji in ob njegovi izdaji ni znano, ali bo plačan z gotovino, lahko zavezanec izda račun brez enkratne identifikacijske oznake računa. Če je račun naknadno plačan z gotovino, zavezanec pošlje davčnemu organu podatke o računu iz drugega odstavka 6. člena tega zakona v desetih delovnih dneh od dneva plačila računa. Davčni organ poslanim podatkom o računu dodeli enkratno identifikacijsko oznako računa in jo pošlje zavezancu kot potrdilo o prejemu naknadno poslanih podatkov o izdanem računu.

(8) Zavezanec, ki opravlja storitve prek avtomatov, lahko izda račun brez enkratne identifikacijske oznake računa. Zavezanec pošlje davčnemu organu podatke o računu iz drugega odstavka 6. člena tega zakona v desetih delovnih dneh od dneva izdaje računa. Davčni organ poslanim podatkom o računu dodeli enkratno identifikacijsko oznako in jo pošlje zavezancu kot potrdilo o prejemu naknadno poslanih podatkov o izdanem računu.

(9) Če pogoja iz drugega odstavka tega člena nista izpolnjena, davčni organ zavezancu pošlje sporočilo o zavrnitvi dodelitve enkratne identifikacijske oznake računa prek vzpostavljene elektronske povezave. V sporočilu navede napako, do katere je prišlo pri obdelavi podatkov. Zavezanec izda račun brez enkratne identifikacijske oznake in ponovno pošlje podatke o izdanem računu ob izpolnjevanju pogojev iz drugega odstavka tega člena

davčnemu organu v dveh delovnih dneh od dneva izdaje računa. Davčni organ računu dodeli enkratno identifikacijsko oznako računa in jo pošlje zavezancu. Račun je potrjen pri davčnem organu, ko zavezanec prejme sporočilo z enkratno identifikacijsko oznako računa.

(10) V primerih iz sedmega, osmega in devetega odstavka tega člena mora zavezanec hraniti podatek o enkratni identifikacijski oznaki računa skupaj s kopijo izdanega računa v skladu s sedmim odstavkom 5. člena tega zakona.

(11) Davčni organ hrani prejete podatke o računih in dodeljenih enkratnih identifikacijskih oznakah računov v informacijskem sistemu v skladu s predpisi, ki urejajo davčni postopek, podatek iz 6. točke drugega odstavka 6. člena tega zakona pa hrani pet let od vpisa podatka v informacijski sistem davčnega organa.

(12) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vsebino in obliko sporočil z obveznimi podatki o računu iz prvega odstavka tega člena ter protokole in varnostne mehanizme za izmenjavo podatkov, model uporabe, pri katerem se za pošiljanje in podpisovanje sporočil uporablja centralni informacijski sistem zavezanca, model uporabe, pri katerem se pošiljanje in podpisovanje elektronskih sporočil izvaja posamično na elektronskih napravah za izdajo računov, standardna sporočila o napakah in protokole postopkov v primeru napak.

8. člen

(postopek sporočanja podatkov o poslovnih prostorih zavezanca)

(1) Podatki o poslovnih prostorih zavezanca za namene izvajanja postopka potrjevanja računov morajo vsebovati naslednje podatke:

1. davčno številko zavezanca;
2. oznako poslovnega prostora zavezanca;
3. identifikacijsko oznako stavbe ali dela stavbe, kjer se nahaja poslovni prostor zavezanca, kakor je določena v registru nepremičnin (številka katastrske občine, številka stavbe in številka dela stavbe), ko zavezanec izdaja račune v nepremičnem poslovnem prostoru;
4. naslov poslovnega prostora zavezanca, ko zavezanec izdaja račune v nepremičnem poslovnem prostoru;
5. vrsto poslovnega prostora zavezanca, ko zavezanec izdaja račune v premičnem poslovnem prostoru;
6. podatek o proizvajalcu ali vzdrževalcu programske opreme za izdajanje računov in
7. datum začetka veljavnosti podatkov, ki se sporočajo.

(2) Zavezanec mora sporočiti podatke iz prvega odstavka tega člena za vsak posamezen poslovni prostor zavezanca, v katerem izdaja račune. Zavezanec podatke podpiše z namenskim digitalnim potrdilom in jih pošlje davčnemu organu prek vzpostavljene elektronske povezave pred prvim pošiljanjem podatkov o računu za namene potrditve računa.

(3) Davčni organ preveri, če so poslani vsi podatki o poslovnem prostoru zavezanca iz prvega odstavka tega člena in če so podatki podpisani z namenskim digitalnim potrdilom.

(4) Davčni organ zavezancu nemudoma pošlje potrdilo o prejemu podatkov prek vzpostavljene elektronske povezave, če sta izpolnjena pogoja iz prejšnjega odstavka.

(5) Če pogoja iz tretjega odstavka tega člena nista izpolnjena, davčni organ zavezancu nemudoma pošlje sporočilo o zavrnitvi sprejema podatkov prek vzpostavljene elektronske povezave. V sporočilu navede napako, do katere je prišlo pri obdelavi podatkov. Zavezanec odpravi napako in davčnemu organu ponovno pošlje podatke o poslovnih prostorih zavezanca v potrditev. Šteje se, da je zavezanec poslal podatke o poslovnih prostorih zavezanca, ko od davčnega organa prejme potrdilo o prejemu podatkov iz četrtega odstavka tega člena.

(6) Zavezanec mora davčnemu organu sporočiti podatke o vseh spremembah podatkov iz prvega odstavka tega člena za posamezni poslovni prostor zavezanca. Zavezanec spremembe podatkov sporoči pred začetkom uporabe spremenjenih podatkov na način, določen v drugem odstavku tega člena. V primeru prenehanja uporabe posameznega poslovnega prostora zavezanec davčnemu organu sporoči podatke o zaprtju poslovnega prostora.

(7) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vrste poslovnih prostorov zavezanca, vsebino in obliko sporočila za pošiljanje podatkov o poslovnih prostorih zavezanca iz prvega in šestega odstavka tega člena in protokole in varnostne mehanizme za izmenjavo podatkov, model uporabe, pri katerem se za pošiljanje in podpisovanje sporočil uporablja centralni informacijski sistem zavezanca, model uporabe, pri katerem se pošiljanje in podpisovanje elektronskih sporočil izvaja posamično na elektronskih napravah za izdajo računov, standardna sporočila o napakah in protokole postopkov v primeru napak.

9. člen

(postopek v primerih nezmožnosti izdaje računa z enkratno identifikacijsko oznako računa)

(1) Zavezanec izda račun s podatki iz prvega in četrtega odstavka 5. člena tega zakona brez enkratne identifikacijske oznake računa, če je prekinjena vzpostavljena elektronska povezava iz prvega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Zavezanec mora vzpostaviti elektronsko povezavo in davčnemu organu poslati podatke o računih iz drugega odstavka 6. člena tega zakona prek elektronske povezave v dveh delovnih dneh od dneva prekinitve povezave, razen v primerih iz tretjega odstavka tega člena.

(3) Če zavezanec iz opravičljivih razlogov ne more vzpostaviti elektronske povezave v roku iz drugega odstavka tega člena, pošlje podatke o računih iz drugega odstavka 6. člena tega zakona prek vzpostavljene elektronske povezave najkasneje naslednji delovni dan po prenehanju vzrokov za zamudo.

(4) Za opravičljive razloge iz tretjega odstavka tega člena se štejejo utemeljeni razlogi, ki jih zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti in preprečujejo vzpostavitev elektronske povezave v predpisanem roku.

(5) Davčni organ poslanim podatkom o računu iz drugega in tretjega odstavka tega člena dodeli enkratno identifikacijsko oznako in jo pošlje zavezancu kot potrdilo o prejemu naknadno poslanih podatkov o izdanem računu.

(6) Zavezanec mora hraniti podatek o enkratni identifikacijski oznaki računa iz prejšnjega odstavka tega člena skupaj s kopijo izdanega računa iz prvega odstavka tega člena v skladu s sedmim odstavkom 5. člena tega zakona.

10. člen

(postopek v primeru nedelovanja elektronske naprave za izdajo računov)

(1) Zavezanec mora v primeru nedelovanja elektronske naprave za izdajo računov izdati račun z uporabo vezane knjige računov v skladu s predpisi, ki urejajo davčni postopek.

(2) Zavezanec mora v primerih iz prvega odstavka tega člena vzpostaviti delovanje elektronske naprave za izdajo računov, kakor določa prvi odstavek 4. člena tega zakona, in davčnemu organu prek elektronske povezave poslati podatke o računih, izdanih na podlagi prvega odstavka tega člena, v dveh delovnih dneh od dneva prenehanja delovanja elektronske naprave, razen v primerih iz tretjega odstavka tega člena.

(3) Če zavezanec iz opravičljivih razlogov ne more vzpostaviti delovanja elektronske naprave za izdajo računov v roku iz drugega odstavka tega člena, pošlje podatke o računih prek vzpostavljene elektronske povezave najkasneje naslednji delovni dan po prenehanju vzrokov za zamudo.

(4) Za opravičljive razloge iz tretjega odstavka tega člena se štejejo utemeljeni razlogi, ki jih zavezanec ni mogel predvideti oziroma odvrniti in preprečujejo vzpostavitev elektronske povezave v predpisanem roku.

(5) Zavezanec pošlje davčnemu organu podatke o serijski številki vezane knjige računov, zaporedni številki posameznega obrazca računa in podatke iz drugega odstavka 6. člena tega zakona brez podatkov o času izdaje računa iz 2. točke, davčni številki fizične osebe, ki izda račun z uporabo elektronske naprave iz 6. točke in zaščitni oznaki izdajatelja računa iz 7. točke drugega odstavka 6. člena tega zakona.

(6) Davčni organ poslanim podatkom o računu iz drugega odstavka tega člena dodeli enkratno identifikacijsko oznako in jo pošlje zavezancu kot potrdilo o prejemu naknadno poslanih podatkov o izdanem računu.

(7) Zavezanec mora hraniti sporočilo z enkratno identifikacijsko oznako računa iz šestega odstavka tega člena skupaj s kopijo izdanega računa iz prvega odstavka tega člena v skladu s sedmim odstavkom 5. člena tega zakona.

11. člen

(postopek potrjevanja računov z uporabo vezane knjige računov)

(1) Ne glede na prvi odstavek 4. člena tega zakona lahko zavezanec izda račun z uporabo vezane knjige računov v skladu s predpisi, ki urejajo davčni postopek. Zavezanec določi način izdajanja računov z internim aktom iz šestega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Zavezanec iz prejšnjega odstavka mora davčnemu organu prek elektronske povezave poslati podatke o računih, izdanih z uporabo vezane knjige računov, do desetega dne v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je bil račun izdan.

(3) V primeru, ko se zavezanec odloči za izdajanje računov z uporabo vezane knjige računov v skladu s prvim odstavkom tega člena, ne sme v istem poslovnem prostoru uporabljati elektronske naprave za izdajo računov.

(4) Za obveznost potrjevanja računov po tem členu se smiselno uporabljajo drugi do peti odstavek 4. člena, peti odstavek 7. člena, 8. člen ter peti, šesti in sedmi odstavek 10. člena tega zakona.

12. člen

(obveznost izročitve računa in obveznost kupca)

(1) Zavezanec mora v poslovnem prostoru na vsaki elektronski napravi za izdajo računov ali drugem kupcu vidnem mestu objaviti obvestilo o obveznosti izdaje računa in izročitve računa kupcu ter obveznosti kupca, da prevzame in zadrži izdani račun.

(2) Zavezanec mora izdani račun izročiti kupcu blaga oziroma prejemniku storitve v elektronski ali papirni obliki.

(3) Kupec blaga oziroma prejemnik storitve mora prevzeti račun in ga zadržati neposredno po odhodu iz poslovnega prostora in ga na zahtevo predložiti pooblaščenim osebam davčnega organa ali Tržnega inšpektorata Republike Slovenije.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi vsebino in obliko obvestila o obveznosti izdaje računa in obveznosti kupca da prevzame in zadrži izdani račun iz prvega odstavka tega člena.

13. člen

(preveritev računa)

Imetniki računov z izpisano enkratno identifikacijsko oznako računa oziroma zaščitno oznako izdajatelja računa lahko v 60 dneh od dneva izdaje računa pri davčnem organu prek telekomunikacijskih poti preverijo, ali je bil račun potrjen.

14. člen

(obveznosti dobavitelja programske opreme)

(1) Proizvajalec oziroma dobavitelj oziroma vzdrževalec računalniškega programa, elektronske naprave ali informacijskega sistema za izdajo računov ne sme zavezancem zagotoviti ali omogočiti uporabe računalniškega programa, elektronske naprave ali informacijskega sistema, ki omogoča izdajo računov in kopij računov v nasprotju s tem zakonom.

(2) Računalniški program, elektronska naprava ali informacijski sistem mora zagotoviti izpis podatkov o vseh izdanih kopijah računov, na katerem je razviden čas izdaje posamezne kopije.

15. člen

(nadzor)

Za nadzor nad izvajanjem tega zakona je pristojen davčni organ. Za nadzor nad izvajanjem 1., 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 5. člena, petega odstavka 7. člena ter prvega, drugega in tretjega odstavka 12. člena tega zakona je pristojen tudi Tržni inšpektorat Republike Slovenije.

16. člen

(uporaba drugih predpisov)

Glede vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporabljata zakon, ki ureja davčni postopek, in zakon, ki ureja finančno upravo.

16.a člen

(prekršek kupca)

Z globo 40 eurov se kaznuje za prekršek kupec blaga oziroma prejemnik storitve, če ne prevzame in zadrži računa neposredno po odhodu iz poslovnega prostora oziroma ga na zahtevo ne predloži pooblaščenim osebam (tretji odstavek 12. člena).

17. člen

([prenehal veljati](#))

18. člen

(davčni prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 50.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. pri izvajanju postopka potrjevanja računov oziroma v postopku elektronske izmenjave podatkov z davčnim organom ne uporabi namenskega potrdila za elektronsko podpisovanje sporočil (drugi odstavek 4. člena);
2. za namene pošiljanja podatkov o računu ne poveže oznake fizične osebe, ki z elektronsko napravo izda račun, z davčno številko te osebe in ne pošlje davčne številke te osebe davčnemu organu (drugi odstavek 5. člena);
3. ne zagotovi, da je številka računa, za katerega se izvaja postopek potrjevanja računa, sestavljena na predpisani način (četrti in peti odstavek 5. člena);
- 3.a ne sprejme internega akta oziroma v internem aktu navede neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke (šesti odstavek 5. člena in prvi odstavek 11. člena);
4. v predpisanem roku ne vzpostavi elektronske povezave in ne pošlje podatkov o vseh izdanih računih (drugi odstavek 9. člena);
5. ne pošlje podatkov o računih v predpisanem roku po prenehanju vzrokov za zamudo (tretji odstavek 9. člena in tretji odstavek 10. člena);
6. v predpisanem roku ne vzpostavi delovanja elektronske naprave za izdajo računov in ne pošlje podatkov o vseh izdanih računih (drugi odstavek 10. člena);

7. ne hrani sporočil o naknadno dodeljenih enkratnih identifikacijskih oznakah izdanih računov na predpisani način (deseti odstavek 7. člena, šesti odstavek 9. člena in sedmi odstavek 10. člena);
- 7.a v predpisanem roku davčnemu organu ne pošlje podatkov o računih, izdanih z uporabo vezane knjige računov (drugi odstavek 11. člena).
8. **(črtana)**;
9. ne objavi oziroma ne objavi na kupcu vidnem mestu obvestila o obveznosti izdaje računa in obveznosti kupca, da prevzame in zadrži račun (prvi odstavek 12. člena);
10. **(črtana)**;
11. ne izroči računa kupcu blaga oziroma prejemniku storitve (drugi odstavek 12. člena).

(2) Z globo od 5.000 do 75.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba.

(3) Z globo od 1.500 do 25.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 800 do 5.000 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravljajo dejavnost, odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

19. člen

(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 75.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. ne sporoči podatkov o poslovnih prostorih (peti odstavek 4. člena);
2. **(črtana)**;
3. davčnemu organu ne pošlje podatkov o računu, ki so predpisani za namene izvajanja potrjevanja računov oziroma pošlje neresnične, nepravilne ali nepopolne podatke o računu (drugi odstavek 6. člena);
4. ne izvede postopka potrjevanja računa za vse naknadne spremembe podatkov na računu (četrti odstavek 6. člena);
5. izda kopijo računa brez navedbe, da gre za kopijo (peti odstavek 6. člena);
6. izda račun, ki ne vsebuje vseh predpisanih podatkov, razen če ni s tem zakonom določeno drugače (četrti odstavek 7. člena);

7. ne izda računa v predpisanem roku (peti in šesti odstavek 7. člena);
8. ne izvede naknadnega postopka potrjevanja računov oziroma ga ne izvede v predpisanem roku (sedmi in osmi odstavek 7. člena);
9. pošlje neresnične ali nepopolne podatke o poslovnih prostorih (prvi, drugi, peti in šesti odstavek 8. člena);
10. ne izda računa z uporabo vezane knjige računov (prvi odstavek 10. člena);
11. omogoči zavezancu izdajo računov in kopij računov v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 14. člena);
12. ne zagotovi izpisa vseh izdanih kopij računov in zahtevanih podatkov s programsko opremo (drugi odstavek 14. člena).

(2) Z globo od 10.000 do 125.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba.

(3) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo 1.200 do 10.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

20. člen

(globo za še posebej hude prekrške)

(1) Če je prekršek iz 19. člena tega zakona še posebej hud zaradi višine povzročene škode ali pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se sme za prekršek kaznovati:

- pravna oseba z globo do 100.000 eurov;
- pravna oseba, ki je po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, srednja ali velika gospodarska družba, z globo do 150.000 eurov;
- samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo do 75.000 eurov.

(2) Odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti se sme v primerih iz prvega odstavka tega člena kaznovati z globo do 20.000 eurov.

21. člen

(zastaranje postopka o prekršku)

Postopek o prekršku iz 20. člena tega zakona se ne more več začeti, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil tovrstni prekršek storjen.

22. člen

(pooblastilo za izrek globe v razponu)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku o prekršku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

Zakon o davčnem potrjevanju računov – ZDavPR (Uradni list RS, št. [57/15](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

(podzakonski predpis)

Minister, pristojen za finance, izda predpis iz šestega odstavka 4. člena, osmega odstavka 5. člena, dvanajstega odstavka 7. člena, sedmega odstavka 8. člena in tretjega odstavka 12. člena tega zakona najpozneje v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona.

24. člen

(prehodno obdobje pri uvedbi postopka potrjevanja računov)

(1) Zavezanci lahko izvajajo postopek potrjevanja računov po tem zakonu od 1. decembra 2015.

(2) Zavezanci morajo izvajati postopek potrjevanja računov po tem zakonu od 2. januarja 2016.

25. člen

(prehodno obdobje z uporabo vezane knjige računov)

(1) Zavezanci lahko do 31. decembra 2017 izvajajo postopek potrjevanja računov po tem zakonu z uporabo vezane knjige računov v skladu s predpisi, ki urejajo davčni postopek. Zavezanec določi način izvajanja postopka potrjevanja računov z internim aktom iz šestega odstavka 5. člena tega zakona.

(2) Zavezanec, ki uporablja vezano knjigo računov na podlagi prejšnjega odstavka, mora davčnemu organu prek elektronske povezave poslati podatke o računih, izdanih z uporabo vezane knjige računov, v desetih delovnih dneh od dneva izdaje računa.

(3) V primeru, ko se zavezanec odloči za izvajanje postopka potrjevanja računov z uporabo vezane knjige računov v skladu s prvim odstavkom tega člena, ne sme v istem poslovnem prostoru uporabljati elektronske naprave za izdajo računov.

(4) Za obveznost potrjevanja računov po tem členu se smiselno uporabljajo 4., 8. in 10. člen tega zakona.

(5) V obdobju iz prvega odstavka tega člena zavezancem ni potrebno dokazovati nezmožnosti vzpostavitve elektronske povezave s potrdilom Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije iz drugega odstavka 11. člena tega zakona.

26. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem potrjevanju računov – ZDavPR-A (Uradni list RS, št. [69/17](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

5. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2018.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1M (Uradni list RS, št. [3/22](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»49. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davčnem potrjevanju računov – ZDavPR-B (Uradni list RS, št. [40/23](#)) vsebuje naslednji končni določbi:

»KONČNI DOLOČBI

6. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati deseti odstavek 81. člena Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19, 196/21 – ZDOsk, 3/22 in 29/22 – ZUOPDCE).

7. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.